

[Agerschou]

børnetilskud. Det er imidlertid en yderst lem-fældig kosmetik, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Lund, var inde på.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til en oplysning i bemærkningerne til lovforslaget. Der står, at man regner med, at lovforslagets gennemførelse vil betyde en merudgift på 50 mill. kr. årligt til kontanthjælp efter bistandsloven. Hvad er det, man kynisk gør? Man forudser, at der som følge af lovforslaget skal være flere sociale klienter på bistandskontorerne. Man vil altså stille og roligt udvide antallet af sociale tabere. Det er i sandhed et perspektivrigt forslag.

Nu ved vi, hvor vi har de borgerlige partier: de er dér, hvor forholdet til familier og til de svageste grupper i samfundet er præget af kynisme og klassepolitik.

Tove Niemann (FP):

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse vil vi fra fremskridtspartiets side se positivt på under udvalgsarbejdet. Ja, vi kan konkludere, at hvis regeringen vil være med til at give kompensation ved at hæve den skattefrie bundgrænse, vil forslaget få vores fulde støtte, for det er fremskridtspartiets politik, at i takt med afviklingen af indkomstskatten afskaffes de almindelige børnetilskud – og jeg fremhæver: de almindelige børnetilskud.

Forslaget om at erstatte ungdomsydelsen med et forhøjet og ekstra børnetilskud til de 16–17-årige vil sikre de forældre, der økonomisk er meget dårligt stillede. Det gælder især enlige familieforsørgere.

Forslaget vil betyde en besparelse for staten, men vil medføre en øget udgift for kommunerne på 25 mill. kr., og det punkt tiltaler mig ikke, for det er jo let nok for folketinget at vedtage besparelser og derefter kaste dem over på de i forvejen hårdt belastede kommunale kasser.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det kan ikke undgå at blive en debat, hvor vandene skilles, når vi som nu skal til at betræde et nyt område og et meget ubehageligt område, men samtidig et nødvendigt område at gå ind i, når det drejer sig om besparelser. Det er da klart, at det er en nedskæring. Det er da også en forringelse i forhold til det eksisterende niveau i dag, men

det er på den anden side nødvendigt at se på de sociale ydelser, når man ønsker at få en samlet besparelse, som der er lagt op til fra regeringens side.

Jeg har tænkt tingene meget igennem og har læst inderligt på lovforslaget og er kommet til den konklusion, at dette godt kan lade sig gøre, det kan godt bæres. Det skal ses i sammenhæng. Sammenlagt med de andre ting mener jeg at der alligevel er gået så lempeligt til værks inden for det sociale område, at det bør kunne lade sig gøre uden de store armsving.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre er mange gange gået op på denne talerstol og har forsvaret regeringens forslag til besparelser på det sociale område. Ikke fordi vi synes, det er morsomt, ikke fordi vi tror, nogen vil takke os for det, men fordi vi har fundet det nødvendigt at bremse op i den eksplosive udvikling, som de sociale budgetter har været inde i. Denne opfattelse har vi tilfælles med både den tidligere og den nuværende regering.

Så meget mere deprimerende har det været at opleve de nuværende regeringspartier venstre og de konservative fuldstændig ensidigt og opportunistisk hamre løs på det radikale venstre for denne holdning, mens de selv var oppositionspartier. Først og sidst har vi hørt kritik af, at vi i 1980 og 1981 har været med til en hastelovgivning på det sociale område. Hvis nogen herinde er i tvivl om, hvad jeg hentyder til, så kan man slå tilbage og læse, hvad venstres og de konservatives socialpolitiske ordførere har sagt, og læse deres beskyldninger mod os for at være asociale, familiefjendske, børnefjendske osv. osv.

Vi har lært af de seneste års debat. Vi har først og fremmest lært, at vi ikke skal gennemføre besparelser på dette område eller i det hele taget, uden at vi grundigt har gennemarbejdet de økonomiske konsekvenser for den enkelte og belyst de besværlige samspilsproblemer mellem forskellige nye love og mellem gammel og ny lovgivning.

Med vore tidligere meget hårde kritikere nu i regering og med en finansminister, der har proklameret, at han afskyr hovsa-lovgivning, regner vi derfor nu med fuld forståelse i regeringen for, at vi siger nej til dette lovforslag. Vi kan ikke gå med til tilfældige,